

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317205006
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2017:6317205006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: M. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom N., o zaplatenie 112,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.5.2017 bola na tunajší súd doručená žaloba právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, Kežmarok zo dňa 15.5.2017, ktorou sa právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130 domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 112,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 112,- € od 20.6.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 126,- € na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (kanc. a výp. technika - Xpera E). Kúpna cena tovaru bola 128,- €. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 2,- € a na zvyšok kúpnej ceny poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 7,- €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 126,- €. Prvou neuhradenou splátkou bola splátka splatná dňa 28.02.2014. Poslednú úhradu evidoval právny predchodca žalobcu zo dňa 9.5.2014. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 14,- €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 21.05.2014 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.06.2014 úver zosplatnil. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 112,- €. Právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlhu. Právny predchodca žalobcu si neuplatnil zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad (Stípec „Pokuta“) vo výške 16,27 €. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 128,- €. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stípci „Splátka“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 2,- € a celkovú sumu predpísaných splátok (ku dňu zániku zmluvného vzťahu) vo výške 126,- €. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 16,- €. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stípci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 2,- € a celkovú

sumu vykonaných úhrad vo výške 14,- €, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si právny predchodca žalobcu v tomto konaní uplatnil vo výške 0,- € /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorila: istina bez akontácie 126,- € + náklady na vymáhanie 0,- € - prijaté úhrady bez akontácie 14,- € = žalovaná suma 112,- €. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 16,27 € /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si právny predchodca žalobcu v tomto konaní neuplatnil.

2. Uznesením č.k. 9Csp/84/2017-34 zo dňa 22.8.2017 súd pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu tak, že doterajší žalobca Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok z konania vystúpil a na jeho miesto vstupuje žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.9.2017.

3. Súdu bolo predložené aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa XX.X.XXXX a Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok Oznámením o postúpení pohľadávky adresovanom žalovanému mu oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky na Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154, Bratislava.

4. Žalovaný, ktorému bol opis žaloby s prílohami riadne doručený do vlastných rúk v súlade § 167 ods. 1 a § 106 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, preto ich súd považoval za nesporné.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého nie je pojednávanie potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- €, keď súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, že dňa 15.12.2017 o 10.45 hod., v pojednávacej miestnosti č. 102 bude vyhlásený rozsudok v predmetnej právnej veci, pričom toto oznámenie bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 7.12.2017 a v ten istý deň zverejnené aj na webovej stránke súdu.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré označil žalobca a ktorých fotokópie doložil v priebehu konania a to: Zmluva o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX ktorej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobná upomienka zo dňa 21.5.2014 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.6.2014, pričom zistil tento skutkový stav.

7. Z predloženej Zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok so žalovaným dňa XX.XX.XXXX uzavreli Zmluvu o pôžičke, keď predmetom financovania pôžičky bol tovar Xpera E, kúpna cena 128,- €, počet mesačných splátok 18, akontácia 2,- €, výška mesačnej splátky bola určená sumou 7,- €, celková suma pôžičky 126,- €, pôžička (finančné plnenie) 126,- €, RPMN 0 %, ročná úroková sadzba 0 %, priemerná hodnota RPMN 46,06 %, termín konečnej splatnosti 05/2015.

8. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.5.2014 označeným ako „Predžalobná upomienka“ oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje k zmluve č. XXXXXXXX, uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX nedoplatok na splátkach v celkovej výške 21,- €, ktorý žiadal uhradiť. Súčasne žalovaného upozornil, že ak do 05.07.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2014, bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Z pripojenej poštovej doručenky súd zistil, že poštová zásielka bola žalovanému doručená dňa 26.5.2014.

9. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.6.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Výška dlžnej sumy bola 112,10 €, pričom istina úveru bola vo výške 112,- €.

10. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad sa žalovaný do omeškania dostal už s prvou splátkou splatnou dňa 28.12.2013, túto uhradil až dňa 7.4.2014. Ďalšiu splátku splatnú dňa 28.1.2014 žalovaný uhradil až dňa 9.5.2014. Ďalšie splátky splatné 28.2.2014, 28.3.2014, 28.4.2014, atď., už neuhradil. Právny predchodca žalobcu dlh zosplatnil ku dňu 19.6.2014.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho zákonníka, aj keď inak by sa mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Podľa § 156 CSP, konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

28. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, keďže poskytnutá pôžička bola zároveň spotrebiteľským úverom.

30. Vzhľadom na to, že žalobcom uplatnený nárok je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, súd s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je povinný prihliadať na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa spotrebiteľ premlčania dovoľával. Zároveň z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania sa doba premlčania posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka s poukazom na § 52 ods. 2 tretia veta OZ. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že daný právny vzťah vznikol, ako aj nároky z daného právneho vzťahu pred účinnosťou týchto ustanovení. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

31. Súčasťou zmluvy o pôžičke sú aj Všeobecné obchodné podmienky, ktorých pravdivosť žalovaný v konaní nespochybnil. Podľa bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu kedykoľvek bez uvedenia dôvodu, pričom účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1, teda úplným splatením. V prejednávannej veci na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.6.2014 oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. K uvedenému kroku bol oprávnený v zmysle bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, v ktorom je uvedené, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu kedykoľvek bez uvedenia dôvodu, pričom účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1, teda úplným splatením. Z takto formulovaného ustanovenia je teda zrejmé, že jeho cieľom nie je výpoveď zmluvy v pravom slova zmysle (teda v zmysle ukončenia zmluvy tak, ako to upravuje § 582 OZ), ale len privodenie okamžitej splatnosti všetkých splátok, pričom samotná zmluva zanikne až splnením dlžníkovho dlhu. Navyše k výpovedi zo zmluvy by mohol pristúpiť len, ak by sa jednalo o zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú (§ 582 OZ, § 14 zákona č. 129/2010 Z.z.), v opačnom prípade by takéto dojednanie bolo v rozpore so zákonom. Z prerokúvanej veci, ako aj z iných obdobných vecí známych súdu z úradnej činnosti vyplýva, že žalobca využíva toto ustanovenie VOP predovšetkým na to, aby žiadal od dlžníka okamžité splatenie pôžičky práve pri neplnení dohody o splátkach (pri omeškaní). Podľa názoru súdu tak citované ustanovenie VOP predstavuje vlastne dohodu obdobnú tej, ktorú predpokladá § 565 OZ, t.j. dohodu, predmetom ktorej

je oprávnenie veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, ak ide o plnenie v splátkach. V danom prípade veriteľ pristúpil k zosplatneniu dlhu, čo vlastne znamenalo, že dlžník stratil splátkovú výhodu a vznikla mu povinnosť zaplatiť celý nesplatený dlh jednorázovo. V dôsledku uvedenej podobnosti s ustanovením § 565 OZ je potrebné podobne posudzovať aj právne dôsledky takejto dohody, čo má význam aj z hľadiska ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ktoré viaže využitie práva podľa § 565 OZ na určité obmedzujúce podmienky. Cieľom týchto obmedzení je pritom ochrana spotrebiteľa pred okamžitými nepriaznivými následkami omeškania s platením. Podľa názoru súdu by takémuto ochrannému účelu odporovalo, ak by veriteľ mohol dohodu podľa § 565 OZ nahradiť právom kedykoľvek a bezdôvodne zmluvu vypovedať. Takáto výpoveď by totiž priviedla presne tie následky, ktoré privodí uplatnenie práva podľa § 565 OZ a ktorým má § 53 ods. 9 OZ brániť. Ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ potom vyžaduje, aby aj dohoda v spotrebiteľskej zmluve, podľa ktorej môže veriteľ kedykoľvek privodiť okamžitú splatnosť splátok spotrebiteľského úveru (pôžičky), podliehala rovnakým obmedzeniam (§ 53 ods. 9 OZ) ako dohoda v § 565 OZ. Zároveň potom treba na takúto dohodu (ktorá smeruje k rovnakému cieľu ako dohoda podľa § 565 OZ) aplikovať i všetky tie ustanovenia, ktoré sa aplikujú na dohodu podľa § 565 OZ. V tomto prípade ide predovšetkým o osobitnú úpravu premlčania.

32. Premlčanie (praescriptio) je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je oslabenie práva nevykonaného v určenom čase, ktoré v spojení s dovolaním sa premlčania nie je možné v zásade priznať. Premlčacia doba je podľa § 101 OZ trojročná, pričom podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 OZ je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Podľa názoru súdu však tieto následky musia platiť aj pre takú dohodu, aká je obsiahnutá v bode 12.2 VOP. Ak totiž táto dohoda rovnako umožňuje veriteľovi kedykoľvek zosplatiť celý úver, potom sa musia rovnako aplikovať ustanovenia chrániace dlžníka pred možnou snahou veriteľa „predĺžovať“ premlčaciu dobu otáľaním s výkonom tohto práva. Iný výklad by viedol k absurdným záverom, kedy veriteľ, ktorý sa s dlžníkom dohodol len na dohode podľa § 565 OZ, by mal byť motivovaný k skorému uplatneniu svojej pohľadávky (hoci objektívne môže byť potrebný určitý čas na zistenie, či sú splnené podmienky § 565 OZ), no veriteľ, ktorý sa dohodol na možnosti vypovedania a zosplatnenia kedykoľvek a ktorý teda nemusí skúmať splnenie žiadnych podmienok, by k takémuto skorému uplatňovaniu motivovaný nebol. Takýto výklad nezodpovedá účelu vyjadrenému v § 103 OZ. Na základe toho tak súd dospel k záveru, že ustanovenie § 103 OZ treba aplikovať aj na premlčanie dlhu zosplateného na základe oprávnenia daného veriteľovi v zmysle bode 12.2 VOP. V danej veci z bodu 6.2 VOP a zo splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve o pôžičke vyplýva, že splátky boli splatné (zročné) do 28. dňa kalendárneho mesiaca. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad, a medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný sa prvýkrát do omeškania dostal už s prvou splátkou splatnou dňa 28.12.2013, ktorú v plnej výške uhradil dňa 7.4.2014, nasledujúcu splátku splatnú dňa 28.1.2014 žalovaný uhradil až dňa 9.5.2014 a ďalšie splátky už nevykonal. Splátka za február 2014 sa tak podľa názoru súdu stala prvou splátkou, kvôli ktorej mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, keď žalovaný sa s úhradou tejto splátky dostal prvýkrát do omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace. V nadväznosti na uvedené potom právny predchodca žalobcu bol oprávnený aj k zosplatneniu úveru, k čomu pristúpil listom zo dňa 25.6.2014. V zmysle už citovaného § 103 OZ však premlčacia doba celého zosplateného dlhu nezačala plynúť od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v danej veci išlo o splátku splatnú 28.2.2014, od uvedeného dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného, a teda trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu uplynula najneskôr 28.2.2017. Na tento záver nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní. Predovšetkým, v tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 OZ. To je však v rozpore s § 565 OZ, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez

ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však - ako už bolo uvedené - nemá vplyv na plynutie premlčania, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 OZ. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

33. Premlčacia doba na splatenie zvyšku dlhu žalovaného zo zmluvy o pôžičke z 28.10.2013 tak uplynula najneskôr 28.2.2017. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny k 28.2.2017 tak malo za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súd 17.5.2017 je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky, ako aj zodpovedajúcich úrokov z omeškania. Keďže žalovaný je spotrebiteľom v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., musel súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prihliadnuť na premlčanie práva aj bez - inak potrebnej (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ) - námietky žalovaného. Preto bolo treba žalobu zamietnuť.

34. Súd považuje ešte za potrebné upozorniť na to, že v prerokúvanej veci neskúmal, či skutočne boli naplnené všetky predpoklady § 53 ods. 9 OZ na zosplatenie dlhu. Z obsahu tohto ustanovenia totiž vyplýva, že jeho cieľom je chrániť spotrebiteľa, nie veriteľa. Preto podľa názoru súdu nemôže mať nedodržanie podmienok uplatnenia tohto ustanovenia za následok absolútnu neplatnosť zosplatenia, na ktorú by mal súd hľadieť z úradnej povinnosti, ale len námietku dlžníka, že nenastala splatnosť jeho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Opačný postup by totiž paradoxne favorizoval veriteľa práve z hľadiska plynutia premlčacej lehoty, keďže neplatnosť zosplatenia by vlastne mala za následok, že dlh by bol splatný podľa pôvodne dohodnutých splátok, ktoré by sa však premlčovali odo dňa svojej zročnosti. Veriteľ by tak v konečnom dôsledku profitoval z vlastného protiprávneho úkonu, čo je v rozpore s elementárnymi právnymi zásadami občianskeho práva. Preto podľa názoru súdu treba aj následky porušenia § 53 ods. 9 OZ posudzovať tak, aby to bolo na prospech spotrebiteľovi, ktorého má toto ustanovenie chrániť, nie veriteľovi, ktorého chrániť nemá.

35. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.